ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε' — 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 1927 — ΑΡΙΘ 12

ΕΠΙ ΤΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΣ

Ἡ Ἱεραρχία τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας ἐν ἐπανειλημμέναις συνεδρίαις διασκεφθεῖσα περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ μελετήσασα τὴν σημερινὴν τῆς Ὀρθοδόξου ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας κατάστασιν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως συντάξασα ἐπιδώσῃ ὑπόμνημα πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας καὶ τὴν ἐθνικὴν ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπροσωπείαν, ἐν ᾧ ἀποκρυσταλλώνει τὰς σκέψεις της. Τὸ Ὑπόμνημα τοῦτο ἐδημοσιεύθη ἤδη ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ», οἱ δ'ἀναγνῶσται αὐτῆς κατέχουσιν ἐξ αὐτοῦ τὴν εἰκόνα τοῦ παρόντος τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας.

Ὑπομνήματα διεκτραγῳδοῦντα τὴν λυπηρὰν τῆς Ἐκκλησίας κατάστασιν ἐπεδόθησαν καὶ ἄλλοτε πρὸς τοὺς ὑπευθύνως τὰ τῆς χώρας διαχειριζομένους. Διότι, ἀφ' ἧς ἀπελευθερώθη ἡ γωνία αὕτη τοῦ ἀλυτρώτου Γένους καὶ τὰ πρῶτα βήματα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ νεοσυστάττου ἑλληνικοῦ κράτους ἀνέλαβον νὰ ρυθμίσουν καὶ ὁδηγήσουν ξένοι, ἑτερόδοξοι καὶ ἀλλόφυλοι, ἡ Ἐκκλησία κακῶς ἀρξαμένη τῆς αὐτοδιοικήτου βιοτῆς της κάκιστα συνέχισε τὴν ἱστορίαν της, διαρκῶς προσκρούουσα πρὸς τὴν ἀδιαφορίαν τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας. Ἡ ἑκατονταετὴς ἡλικία της ὑπῆρξε βίος ἀκαταπαύστων δοκιμασιῶν, πικριῶν καὶ ἀπογοητεύσεων, διότι οὐ μόνον οὐδεμία στοργὴ πρὸς αὐτὴν ἐπεδείχθη, ἀλλὰ καὶ πολλάκις πολλαχῶς παντοίας πληγὰς ἐδέχθη παρ' αὐτῶν ἐκείνων τῶν τέκνων της, τὰ ὁποῖα ἀκριβῶς ἕνεκα τῶν ἀγώνων τῆς Ἐκκλησίας τῶν ἀργαλέων ὡμίλουν τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἔσωσαν τὴν θρησκείαν τὴν πάτριον καὶ τὸν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν μητροδώρητον πόθον.

Πολλάκις λοιπὸν καὶ ἄλλοτε ἡ Ἐκκλησία ἐδράττετο λυπηρῶν εὐκαιριῶν, ἵνα παραπονεθῇ κατὰ τῆς ὁμοδόξου καὶ ὁμοεθνοῦς πολιτείας καὶ διαμαρτυρηθῇ, διότι ὄχι μόνον τόσον ταχέως ἐλησμονήθησαν οἱ ἀγῶνές της, ἀλλὰ καί, κυρίως, διότι παρεγνώριζε τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ βλάβῃ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Διότι ἡ ἐκ παντὸς τρόπου ἀχρηστοποίησις μιᾶς τεραστίας ἠθικῆς δυνάμεως, ἑνὸς κολοσσιαίου ἠθικοῦ παράγοντος πρὸς ἠθικὴν ἐξύψωσιν καὶ ἐξευγένισιν ἑνὸς λαοῦ ἀξίου κρείσονος μεταχειρίσεως, βεβαίως μόνον εἰς βλάβην ἀσφαλῆ αὐτοῦ ἄγει.

Ἀλλ' οἱ παρακολουθοῦντες τὰ καθ' ἡμᾶς ἀντιλαμβάνονται ἤδη, ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο τῆς Ἱεραρχίας πρὸς τὴν πολιτείαν ὑπόμνημα διαφέρει τῶν ἄλλων παρομοίας φύσεως ἐγγράφων κατὰ τοῦτο τὸ σπουδαιότατον: ὅτι ἀποκομίζεται ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ἡ τῆς σημερινῆς πολιτείας στάσις εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ τίθεται ἀπεριφράστως ζήτημα αὐτῆς τῆς ὑπάρξεως τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ ὀρθοδόξῳ ἑλληνικῷ Κράτει. Διότι πρώτην ταύτην φορὰν ἀπευθύνει πρὸς τὴν πολιτείαν ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία ἄνευ περιστροφῶν τὸ ἐρώτημα μή τοι ἡ συστηματικὴ καὶ ἐντελὴς παραμέλησις τῆς Ἐκκλησίας σημαίνει αὐτὸ τοῦτο τελείαν αὐτῆς ἐγκατάλειψιν ὡς αὐτόχρημα ***περιττῆς***.

Καὶ πῶς νὰ μὴ ἐκφράσῃ τοιαύτην τραγικὴν ἀπορίαν ἡ Ἐκκλησία, ἀφοῦ βλέπει ἑαυτὴν οὐ μόνον παντελῶς ἀμελουμένην, ἀλλὰ καὶ ἀναλγήτως πληττομένην ὑπὸ τῆς πολιτείας ἀπὸ οἱασδήποτε μορφὰς καταστάσεων καὶ συστημάτων; Τὸ Ὑπόμνημα ἀπαριθμεῖ τὰς προχειροτέρας αὐθαιρεσίας καὶ ἀδικίας κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διὰ διαταγμάτων καὶ νόμων· ἐφ' ὅσον δὲ βλέπει ὅτι εἶνε τὸ μόνον συγκρότημα, τὸ ὁποῖον κυριολεκτικῶς τίθεται ἐκτὸς νόμου, εὐλόγως συμπεραίνει, ὅτι ἐν τῇ νοοτροπίᾳ τῆς πολιτείας εἶνε παντάπασι περιττή. Ἐκ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν ἑλλήνων πολιτῶν, μόνοι οἱ ὀρθόδοξοι ἕλληνες πολῖται ἱερεῖς δὲν ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῆς ζωῆς. Δικαιώματα ἔχουσι καὶ οἱ ἀνατροπεῖς τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος, οἱ κομμουνισταὶ καὶ ἀναρχικοί· δικαιώματα κέκτηνται οἱ χιλιασταί, οἱ οὐνῖται, οἱ ὁποιανδήποτε ἐν ἑλλάδι θρησκείαν ἐπαγγελλόμενοι. Οἱ ὀρθόδοξοι κληρικοί, ἕλληνες πολῖται καὶ οὗτοι, εἰδικῆς εὐνοίας καὶ προστασίας τάχα ἀξιούμενοι ὑπὸ τοῦ ***πρώτου*** ἄρθρου τοῦ ἑλληνικοῦ συντάγματος, εἶνε παρίαι τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἐκκήρυκτα μέλη της, ἄνευ δικαιώματος ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπὶ τοῦ ἄρτου, τοῦ ἀέρος, τῆς μορ-

φύσεως,—τῶν κοινῶν τῶν λοιπῶν κτημάτων.

Ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία διὰ τοῦ ὑπομνήματος αὐτῆς προέβη εἰς ὑστάτην παρακλητικὴν πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν βουλὴν σύ τασιν: νὰ θελήσωσι νὰ καταρτίσωσι μίαν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία νὰ μελετήσῃ τὸ ὅλον ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα. Τὸ ζήτημα τοῦτο περιλαμβάνει τὴν ὅλην τῆς Ἐκκλησίας κατάστασιν: τὴν ἐκκλησιαστικὴν πολιτικήν, τὸν καταστατικὸν τῆς Ἐκκλησίας χάρτην, τὰς σχέσεις τῆς Πολιτείας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα καὶ τὸ πρὸς τοῦτο συναφὲς μορφωτικὸν πρόβλημα τοῦ κλήρου. Τὰ ζητήματα ταῦτα, καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, οὔτε πολλὰ εἶνε, οὔτε δύσκολα. Ἀρκεῖ ἡ καλὴ θέλησις διὰ νὰ εὑρεθῇ ἀνέτως ἡ λύσις των. Καὶ ἡ καλὴ θέλησις ***ὑπάρχει***, καὶ θὰ λυθῶσιν ***εὐκόλως*** ἐὰν ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀπαρτισθῇ ἐκ προσώπων, ***ἀντιπροσωπευόντων γνησίως τὴν θρησκευτικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ***, ὡς θεωρεῖ ἀπαραίτητον νὰ σημειώσῃ τὸ ἐν λόγῳ Ὑπόμνημα. Τούτου δὲ τοῦ ὅρου τηρουμένου, εἰς τὸ ἄπορον ἐρώτημα τῆς Ἱεραρχίας εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπακολουθήσῃ ἀπάντησις, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶνε περιττὴ ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἑλληνικῇ Πολιτείᾳ. Ἀπ' ἐναντίας· ἡ συνισταμένη τοῦ φρονήματος καὶ τοῦ αἰσθήματος τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων πολιτῶν εἶνε μία καὶ γνωστή: «Δότε εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τὰ μέσα νὰ καταστῇ ὁ παράγων τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξυγιάνσεως τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, τῆς ἐξυψώσεως καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ αὐτῆς· καταστήσατε αὐτὴν ἱκανὴν νὰ ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τοῦ προϊόντος ἐκφυλισμοῦ. Ἄφετε τὴν Ἐκκλησίαν νὰ καταστῇ μεγάλη ἠθικὴ δύναμις, ὁ ἄριστος συνεργὸς τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας εἰς τὸ ἔργον τῆς προόδου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ».

Τοῦτο εἶνε ἡ θέλησις καὶ ἡ εὐχὴ σύμπαντος τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ τῆς Ἑλλάδος.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προκηρύσσει διαγωνισμὸν πρὸς συγγραφὴν ἱστορικῆς ἐπιστημονικῆς πραγματείας «*Περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς ΚΠόλεως μέχρι τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου*».

Ἡ πραγματεία δέον ν' ἀποτελεσθῇ ἐκ δώδεκα τοὐλάχιστον τυπογραφικῶν φύλλων καὶ ν' ἀποσταλῇ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον μέχρι τῆς 15 Μαρτίου 1928.

Τὰ χειρόγραφα δέον νὰ ὦσιν ἀνυπόγραφα, νὰ φέρωσιν ἐν ἐπικεφαλίδι ρητόν τι καὶ ἀριθμὸν οἱονδήποτε πολυψήφιον καὶ νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ ἐνσφραγίστου φακέλλου, φέροντος ἐντὸς τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως καὶ ἔξωθεν τὸ αὐτὸ ρητὸν ἐπιγεγραμμένον μετὰ τοῦ αὐτοῦ πολυψηφίου ἀριθμοῦ.

Τὰ ὑποβληθησόμενα ἔργα θὰ κρίνῃ εἰδικὴ ἐξ ἐπιστημόνων Ἐπιτροπή, ὁρισθησομένη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Εἰς τὸν συγγραφέα τοῦ ἐπιτυχεστέρου ἔργου θὰ δοθῇ βραβεῖον ἐκ δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν, θ' ἀγορασθῶσι δέ, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἔργου, ἀντίτυπα ἀξίας τριῶν χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὑπὸ τοῦ συγγραφέως καὶ τοῦ ἐκδότου ὁρισθησομένης τιμῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαρτίου 1927

† *Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος, Πρόεδρος*

Η ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ε΄

Οἱ σοσιαλίζοντες ἢ κομμουνίζοντες δημοσιολόγοι ἐγνωμάτευσαν περὶ τῆς κρίσεως τὰ ἀκόλουθα:

Ὁ νομικὸς καὶ δημοσιολόγος κ. ***Ι. Σοφιανόπουλος*** χαρακτηρίζει τὸ σύγχρονον ἐθνικὸν ἑλληνικὸν πρόβλημα ὡς καθαρῶς ἐσωτερικόν, ἐξαρτώμενον μὲν ἐκ λόγων φυλετικοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐκ λόγων ἐξωτερικῶν, ἐκδηλούμενον δὲ πρὸ παντὸς ὡς πρόβλημα ***οἰκονομικὸν*** καὶ ***δημοσιονομικὸν*** καὶ ὡς ***πρόβλημα ἀγωγῆς***.

Ὁ Ἕλλην, ἐκ λόγων ἀνθρωπογεωγραφικῶν, δημιουργούντων δυσμενεῖς οἰκογενειακὰς συνθήκας, ἔρρεπεν ἀνέκαθεν εἰς τὴν ἀποδημίαν καὶ εἰς τὸ εὔκολον τῆς ζωῆς. Ἐξελιχθεὶς οὕτω εἰς ἄκρατον ἀτομιστὴν καὶ στενοτοπικιστήν, παρὰ τὴν θαυμαστὴν ἀτομικήν του πρωτοβουλίαν καὶ ἐνεργητικότητα, ἐγένετο χείριστος πολίτης μισῶν τὸν μόχθον, ἤτοι ἐπιδιώκων τὸ μέγιστον ἀγαθὸν διὰ τοῦ ἐλαχίστου δυνατοῦ κόπου. Ἐντεῦθεν ἡ ἐπίδοσίς του εἰς τὰ ἐλευθέρια καὶ ποριστικὰ ἐπαγγέλματα τοῦ μικροεμπορίου καὶ μικροπωλητοῦ «τοῦ ποδαριοῦ», καὶ ἡ λιποταξία του ἀπὸ τὴν γῆν καὶ τὸ ἄροτρον. Ἐντεῦθεν τὸ φαινόμενον τοῦ «οὐρμπανισμοῦ», ἤτοι τῆς ἀποφυγῆς τοῦ ὑπαίθρου καὶ τῆς ὑπερσωρεύσεως εἰς τὰς πόλεις διὰ νὰ γείνῃ μικροαστός. Ἐκ τῶν τάσεων τούτων, λέγει, ἐδημιουργήθη ἐν τῇ Ἑλλάδι μία ἐπικινδυνοτάτη δυσαναλογία μεταξὺ ἀριθμοῦ ἀστῶν καὶ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ: ὁ ἥμισυς ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς ὅλης χώρας εὑρίσκεται εἰς τὰς πόλεις, ἐνῷ ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε ὑπερτριπλάσιος δι' ἀστικὸν πληθυσμὸν $2\,^1/_2$—3 ἑκατομμυρίων. Αἱ συνθῆκαι αὗται ἤγαγον τὴν χώραν εἰς οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον, διότι μετέβαλον αὐτὴν εἰς ὀργανισμὸν ὑδροκέφαλον. Πταίει δὲ εἰς τοῦτο

κατ' αὐτόν, «ἡ ἀστοργία μὲ τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες πολιτικοὶ ἀντίκρυσαν τὴν ὕπαιθρον χώραν». Ἐαν δὲν παταχθῇ ὁ «οὐρμπανισμὸς» καὶ δὲν τονωθῇ ἡ ἐπιστροφὴ πρὸς τὴν γῆν διὰ νὰ προστατευθῇ ἡ παραγωγή, ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία κινδυνεύει τὰ μέγιστα.

Ἀλλὰ τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα ἐμφανίζεται—ἐξακολουθεῖ ὁ αὐτὸς—καὶ ὡς ***δημοσιονομικὴ κρίσις*** ἕνεκα τοῦ τεραστίου ἐλλείμματος τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ. Τοῦτο δὲ προέκυψεν ἐκ τῆς ἀσυστόλου σπατάλης τοῦ δημοσίου πλούτου πρὸς δημιουργίαν πολυτελεστάτου κρατικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ χάριν στρατιωτικῶν λόγων, καίτοι δὲν ὑπῆρχον πλέον σήμερον λόγοι ἐξωτερικοὶ ἐπιβάλλοντες τόσον κολοσσιαίας στρατιωτικὰς δαπάνας. Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ δέον, κατ' αὐτόν, νὰ μεταβληθῇ ἄρδην ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, διὰ τοῦτο δὲ πολὺ ἐξαρτᾶται τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν τοῦ κράτους πολιτικήν, ἥτις δέον νὰ εἶνε βαθύτατα εἰρηνοποιός, ἄρδην διάφορος τῆς τέως μιλιταριστικῆς.

Εἰς πάντα ταῦτα ἔπταισαν, κατὰ τὴν γνώμην του, αἱ ἰθύνουσαι τάξεις· καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα ἐπέλθῃ οἰκονομικὴ ἀνασυγκρότησις, διανοητικὴ ἄνθησις, ἀγάπη τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ ἀποκατάστασις στοιχειώδους πολιτικῆς ἀρετῆς, ἑνὶ λόγῳ ***αὐτοκαθαρισμὸς*** καὶ ***εἰλικρίνεια***, ἀνάγκη νὰ στραφῶμεν πρὸς τὴν ***λαϊκὴν μᾶζαν*** ἀφήνοντες τὰ ἀνώτερα στρώματα «τὰ ἐστερημένα κάθε πνοῆς καὶ ἀνάλγητα εἰς κάθε ἠθικὴν ἰδέαν». «Ἕνα τεκμήριον, λέγει, τῆς διανοητικῆς ἀνυπαρξίας μας εἶνε τὸ Πανεπιστήμιον, εἰς τὸ ὁποῖον διδάσκονται ἁπλῶς κολυβογράμματα, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ φιλοσοφικὴ σχολὴ εὑρίσκεται εἰς χθαμαλώτατον ἐπίπεδον καὶ δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τίποτε ἄλλο παρὰ στενοκεφαλιάν, ἄγριον καλογηρισμὸν σκέψεως». ***Ἡ ἐκπαίδευσις κατὰ τὸν κ. Σοφιανόπουλον, πρέπει νὰ μεταρρυθμισθῇ ἄρδην*** δι' ἐπιστροφῆς εἰς τὴν λαϊκὴν γλῶσσαν καὶ δημιουργίας νέου σχολείου, τὸ ὁποῖον νὰ ἐμπνέῃ εἰς τοὺς τροφίμους του πόθον πρὸς τὴν ἐργασίαν : σχολείου ἀγροτικοῦ διὰ τοὺς ἀγρότας καὶ σχολείου βιομηχανικοῦ διὰ τοὺς ἀστούς, τοῦ σχολείου τοῦ καλλιεργοῦντος τὴν αὐτενέργειαν τοῦ ὁποίου ὁ διδάσκαλος νὰ εἶνε πνευματικὸς σύντροφος τῶν παιδιῶν καὶ ὄχι χωροφύλαξ. Διὰ τὴν παρασκευὴν δὲ τοιούτου σχολείου σφιρηλατοῦντος πολίτας τολμηρούς, ,αρωπούς, καὶ περιεσκεμμένους, ἀπαιτοῦνται, κατ' αὐτόν, «τύποι, γοργοί, ἀποφασιστικοί, ἐργατικοί, χαρωποί, εἰλικρινεῖς αὐτενέργητοι, αὐτόβουλοι, ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ πειθαρχημένοι πολῖται, θεοί, ὑπεράνθρωποι.»

Ὁ κ. ***Γ. Γεωργιάδης***, σοσιαλιστὴς δικηγόρος, πιστοποιεῖ ὅτι ἡ κρίσις, τὴν ὁποίαν διέρχεται ἡ χώρα μας, εἶνε ἀναμφισβήτητος, ὡς ἀντανάκλασις τῆς παγκοσμίου κρίσ ως ***τοῦ καπιταλιστικοῦ καθεστῶτος***. Μετὰ τὸν πόλεμον ἐπῆλθε πανταχοῦ ***διατάραξις τῆς ἰσορροπίας τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων***, ἡ ὁποία παρ' ἡμῖν ἐνετάθη συνεπείᾳ τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς. Μέχρις οὗ αἱ παραγωγικαὶ δυνάμεις ἀναλάβουν τὴν προτέραν ἰσχύν των, ἡ κρίσις αὐ.η θὰ ἐξακολουθῇ ἐκδηλουμένη εἰς τὴν ὑποτίμησιν τοῦ νομίσματος, τὴν ἀδράνειαν τῶν παραγωγικῶν ἐπιχειρήσεων, τὴν ἀνεργίαν καὶ τὰς καθεστωτικὰς μεταβολάς. Ἡ κυρία τῆς ἑλληνικῆς κρίσεως ἔκρηξις ἐξεδηλώθη, λέγει, ἐν τῇ καθεστωτικῇ μεταβολῇ, ἐπελθούσῃ ὡς ἐπακολούθημα οἰκονομικῆς κυρίως κρίσεως μὲ παράγοντα μίαν μόνην τάξιν, τὴν ὠργανωμένην στρατιωτικὴν κοινωνίαν (caste). Καίτοι ὅμως ὁ κ. Γεωργιάδης ἀποφαίνεται ὅτι «τὸ βάθος τοῦ ζητήματος εἶνε ἡ οἰκονομικὴ κρίσις», ἐν τούτοις τὴν κρίσιν ταύτην δὲν δέχεται ὡς κρίσιν παραγωγικήν, ἤτοι κρίσιν «οἰκονομικοῦ, καί, ἑπομένως κοινωνικοῦ καθεστῶτος», ἀλλὰ «***δημοσιονομικὴν κρίσιν***», τῆς ὁποίας ***τὴν λύσιν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ, κατ' αὐτόν, μία κυβέρνησις τῆς ἀριστερᾶς***, διὰ τῆς αὐστηρᾶς καὶ δικαίας κατανομῆς τῶν οἰκονομικῶν βαρῶν εἰς τοὺς ἰσχυροὺς καὶ διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀμέσων λαϊκῶν ἀξιώσεων τῶν μεγάλων μαζῶν τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν προσφύγων· αὕτη θὰ ἦτο ἡ πρώτη πραγματικῶς δημοκρατικὴ κυβέρνησις. Καίτοι ἡ κρίσις τῆς χώρας μας δὲν εἶνε καταστροφική, ὑπῆρξεν ὅμως τόσον βαθεῖα, ὥστε συνεπείᾳ τῆς ἀπωλείας τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἐργατικο - προσφυγικῶν πληθυσμῶν πρὸς τὴν ἀστικὴν ταξιν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς διατάραξιν τῆς κοινωνικῆς ἰσορροπίας, μόνον ἡ ἀριστερὰ δημοκρατία ἐπὶ εὐρείας λαϊκῆς βάσεως θὰ δυνηθῇ, λέγει, νὰ παραγάγῃ ἕνα νέον εἰρηνικὸν πολιτικὸν κόσμον θετικιστῶν· τότε θὰ ἐπέλθῃ, ὡς φρονεῖ, καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἰσορροπία εἰς βάρος βεβαίως μόνον τῶν ἰσχυρῶν, καὶ οὕτω θὰ λυθῇ τὸ ἑλληνικὸν πρόβλημα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀπό τινος χρόνου ἰδιαιτέρα μέριμνα καταβάλλεται ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν περὶ τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέκαθεν ἔχων τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ στραφῇ πρὸς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν καὶ ἀπὸ ταύτης νὰ ἀρχίσῃ τὸ ἀναδημιουργικόν της ἔργον ἐγχαράττουσα εἰς τὰς παιδικὰς ψυχὰς τὴν

πίστιν εἰς τὸν Θεόν, τὰς ἐθνικὰς καὶ οἰκογενειακὰς παραδόσεις καὶ μίαν σταθερὰν κατεύθυνσιν πρὸς δημιουργίαν χαρακτῆρος χριστιανοπρεποῦς, ἀδαμαντίνου, ηὐλόγησε μὲν καὶ παντοιοτρόπως ἐνίσχυσε καὶ ἐνεθάρρυνε τὸν ἀγῶνα κληρικῶν ἀσχολουμένων περὶ τὴν διάπλασιν τῆς νεολαίας, ἐσχάτως δὲ θετικώτερον ἐξεδήλωσε τὴν ἐνέργειαν Αὐτοῦ πρὸς μίαν ἐργασίαν ἀναπλαστικὴν ἀντικείμενον ἔχουσαν τὸν ἐργαζόμενον καὶ μαθητιῶντα μικρόκοσμον.

Οὕτως ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος τὴν «Χριστιανικὴν ἕνωσιν τῶν Ὀρθοδόξων Ἀθηνῶν», ὀργάνωσιν φερέλπιδα πολλοὺς ὑπισχνουμένην τοὺς πνευματικοὺς καρποὺς ἱδρυθεῖσαν ἐγκρίσει καὶ εὐλογίᾳ Αὐτοῦ διὰ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἠλείας κ. Ἀντωνίου, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς περιέβαλε διὰ στοργῆς καὶ μερίμνης πατρικῆς καὶ υἱοθέτησε φιλοξενῶν αὐτὴν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ καὶ συχνὰ ἐπισκεπτόμενος τὰς κατὰ Δευτέραν καὶ Πέμπτην πνευματικάς της συγκεντρώσεις. Ἡ ὀργάνωσ ς αὕτη εἶναι μία τῶν σημαντικωτέρων, ἀριθμοῦσα δὲ πλείονα τῶν πεντακοσίων μελῶν περιλαμβάνει ἐπιστήμονας, φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου ὅλων τῶν Σχολῶν, δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας. Ἰδιαιτέρως δέον νὰ σημειωθῇ τοῦτο προκειμένου περὶ τῆς Ὀργανώσεως ταύτης, ὅτι πᾶν μέλος πρὸ τῆς ἐγγραφῆς καὶ ἀποδοχῆς αὐτοῦ ὀφείλει νὰ ἐξομολογηθῇ ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς τῆς Ὀργανώσεως καὶ νὰ ἐξακολουθῇ κατὰ περιόδους ἐξομολογούμενον καὶ κοινωνοῦν τῶν Ἀχράντων μυστηρίων. Σχόντες τὸ εὐτύχημα νὰ ἔλθωμεν εἰς πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν μελῶν τῆς ' ργανώσεως διεπιστώσαμεν τὸ παρήγορον καὶ ἐνθαρρυντικὸν συνάμα γεγονός, ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες ταύτην νέοι εἶναι ὄντως μέλη ζῶντα τῆς Ἐκκλησίας, διακρινόμενα διά τε τὸν ἐνθουσιασμὸν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν χριστιανικῶν ἰδεωδῶν καὶ τὴν σταθερὰν ἄσκησιν τῆς ἀρετῆς ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ. Βαίνει δὲ ἁλματικῶς ὀγκουμένη ἡ Ὀργάνωσις καὶ αὐξουμένη καὶ δὴ μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε ἡ αἴθουσα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐν ᾗ λαμβάνουσι χώραν αἱ ὡραῖαι καὶ πνευματικαὶ αὗται συνγκεντρώσεις νὰ θεωρῆται ἤδη ἀνεπαρκής. Εὐλογίαις δὲ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου πρὸ μηνῶν ἱδρύθη τμῆμα τῆς Ὀργανώσεως ταύτης ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Ζώνης, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκτὸς τοῦ κατὰ Κυριακὴν κηρύγματος λειτουργεῖ καὶ Κατηχητικὸν Σχολεῖον. Τὸ τελευταῖον τοῦτο, ἰδιαζόντως, χάρις εἰς τὴν ἐπιμεμελημένην ἐργασίαν τῶν ἐφημερίων τοῦ ναοῦ παρουσίασε σημαντικὰς προόδους. Εἰς τὸ Κατηχητικὸν τοῦτο Σχολεῖον φοιτῶσι περὶ τὰ 120 παιδία ἄρρενα καὶ θήλεα, ἡλικίας ἑπτὰ μέχρι δέκα πέντε ἐτῶν. Εἶναι δὲ τόση ἡ ἐπιμέλεια τῶν μικρῶν τούτων παιδίων καὶ ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς πνευματικούς των διδασκάλους ἱερεῖς, ὥστε ἐν διαστήματι οὐχὶ μεγαλειτέρῳ τοῦ διμήνου ἐξέμαθον πλεῖστα ὅσα ἐκκλησιαστικὰ ᾄσματα, τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦσι μετ' ἀκριβείας ὁμολογουμένως θαυμαστῆς. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος αὐτοπροσώπως παραστὰς πρό τινος ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Ζώνης κατὰ τὴν ὥραν τοῦ κηρύγματος καὶ διδάξας ἀπεκόμισεν ἀρίστας ἐντυπώσεις ἐκ τῶν προόδων τοῦ Κατηχητικοῦ τούτου Σχολείου καὶ ἐτονώθη, ἔτι μᾶλλον τὸ ἐνδιαφέρον Αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς διαπλάσεως τῆς νεολαίας.

Εὐλογίαις ὡσαύτως τοῦ Μακαριωτάτου ἱδρύθησαν Κατηχητικὰ Σχολεῖα ἐν τοῖς Ναοῖς: Ἁγ. Μαρκέλλης, Ἁγ. Φιλίππου, Ἁγ. Γεωργίου (πρῴην Β' Νεκροταφείου), Ἁγ. Ἐλευθερίου, Ἁγίου Μελετίου, Ἁγ. Δημητρίου Ἀμπελοκήπων. Εἰς τὰ Κατηχητικὰ ταῦτα Σχολεῖα διδάσκουσι φοιτηταὶ τῆς Θεολ. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου προπονούμενοι πρὸς τοῦτο εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ εὐσεβοῦς καὶ ζηλωτοῦ, ἀκαταπονήτου δὲ εἰς ἐργασίαν ἐπιστημονικὴν καὶ κοινωνικῆς ἀναπλάσεως λογίου κ. Π. Τρεμπέλλα. Εἰς τὰ Κατηχητικὰ ταῦτα Σχολεῖα τὰ παιδία φοιτῶσι μετὰ προθυμίας ἀγαστῆς, νέα δὲ προστίθενται καθ' ἡμέραν, ὁδηγούμενα ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ ἀνακούφισιν πραγματικὴν παρακολουθοῦν τὰς προόδους τῶν τρυφερῶν αὐτῶν βλαστῶν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν βίου.

Ἐὰν δὲ εἰς τὰ ὡς ἄνω ἀπαριθμηθέντα προστεθῶσι καὶ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα Ζωοδόχου Πηγῆς, μὲ τοὺς ὀτρηροὺς καὶ πυρπολουμένους ἐξ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐργάτας τοῦ Εὐαγγελίου ἐπὶ κεφαλῆς αἰδ. Ἄγγελον Νησιώτην καὶ Παν. Ἀρχιμ. Πρ. Καλλιοντζῆν, ὡσαύτως τὰ τῆς Ἁγ. Αἰκατερίνης (Πλάκας), Ἁγ. Κωνσταντίνου (Παλαιοῦ), Προφήτου Ἠλιοῦ (Παγκρατίου), Ἁγ. Ἀρτεμίου, ἔχομεν ἕνα οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ἀριθμὸν πνευματικῶν κέντρων ἐν Ἀθήναις, ἐν τοῖς ὁποίοις διεξάγεται ἐργασία συστηματικὴ καὶ καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς διατήρησιν καὶ ἀναπτέρωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος εἰς τὰς ἁπαλὰς ψυχὰς τῶν νέων καὶ μόρφωσιν χαρακτήρων ἱκανῶν ν' ἀντιμετωπίσωσι τοὺς διαφόρους πειρασμοὺς τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἀντίξοα, τὰ ὁποῖα ὀρθοῦνται ἐνώπιον παντὸς βιοπαλαίοντος, πολλάκις νὰ κλονίζονται τὴν πίστιν καὶ τὰς πεποιθήσεις.

Ἡ κατηχητικὴ δρᾶσις εἶναι, ὡς ἐτονίσαμεν καὶ ἄλλοτε, ἓν τῶν σπουδαιοτέρων μέσων τῆς ἐξυψώσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ γοήτρου τῶν λειτουργῶν αὐτῆς, συντελεῖ δὲ ταὐτοχρόνως εἰς τὴν δημιουργίαν κοινωνίας, διαπνεομένης ὑφ' ὅλων τῶν χριστιανικῶν

ἀρετῶν καὶ δὴ τῆς κορωνίδος τούτων, τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον. Διὰ τοῦτο ὅλοι ἡμεῖς οἱ κληρικοὶ ἔχομεν καθῆκον ἱερὸν καὶ ἐπιβεβλημένον νὰ ἐξοικονομῶμεν ὥρας τινὰς ἵνα ἀφιερῶμεν ταύτας εἰς τὴν κατήχησιν τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ, τῶν πολιτῶν τῆς αὔριον. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀνεπέτασε τὸ λάβαρον τῆς ἐργασίας καὶ ἐν τῇ κατευθύνσει ταύτῃ. Συσπειρωθῶμεν ὅλοι περὶ αὐτὸν καὶ ἐνισχύσωμεν ὡς ἐργάται πιστοὶ τὴν προσπάθειαν τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Ποιμενάρχου.

† Ὁ Πρωτοσύγκελλος ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

	Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑωθινά	Ἦχοι
ΑΠΡΙΛΙΟΣ	3	Κυριακὴ Δ΄ τῶν Νηστειῶν	Κυριακὴ Δ΄ τῶν Νηστειῶν	Η΄	πλ. δ΄
	10	» Ε΄ Νηστειῶν	» Ε΄ Νηστειῶν	Θ΄	α΄
	17	» τῶν Βαΐων	» τῶν Βαΐων	—	—
	24	**Α΄ ΠΑΣΧΑ**	**Α΄ ΠΑΣΧΑ**	—	—

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἐλευθέρα Κέρκυρα.

Ἀνταποκριτὴς ἐφημερίδος τῆς Θεσσαλονίκης ἐπισκεφθεὶς ἐπ' ἐσχάτων τὸν παρὰ τὴν ὁδὸν Λαγκαδᾶ ἐν Μακεδονίᾳ συνοικισμὸν Λεμπέτ, ἀναφέρει, σὺν ἄλλοις, καὶ τὰ ἀκόλουθα περὶ τῆς ἀνὰ τὸν συνοικισμὸν τοῦτον ἀσκουμένης εὐρύτατα προπαγάνδας τῶν κατολίκων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν ἐπικράτειάν των πρὸς τὸ δυτικόν του μέρος. «Σιωπηλῶς καὶ ἀθορύβως, ἀλλὰ συστηματικῶς ἐργάζονται οἱ καθολικοὶ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, προσηλυτίζοντες ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἀρχῶν τὰ προσφυγόπαιδα. Ἐξηκρίβωσα ὅτι μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Ὀρφανοτροφείου εἰς τὸν συναικισμὸν Λεμπὲτ πολλὰ ὀρφανὰ παρελήφθησαν εἰς τὸ οἰκοτροφεῖον τῶν παπάδων. Τὸ λυπηρὸν εἶνε ὅτι ἐκεῖ μέσα κάποια ξένη προπαγάνδα ἐγκαθιδρυθεῖσα ἐργάζεται εἰς βάρος τῆς ἐθνικῆς μας ὑποστάσεως. Οἱ Οὐνῖται αὐτοὶ ἐγκατασταθέντες ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα εἶχον ἐξαγοράσῃ μίαν ἔκτασιν. Ἐπωφελούμενοι ὅμως τῆς συμμαχικῆς ἐποχῆς ἐπεξετάθησαν τόσον πολύ, ὥστε χιλιάδας στρεμμάτων εὐφόρου γῆς κατέλαβον, τὰ ὁποῖα ἐνοικιάζουν εἰς Φραγκολεβαντίνους καὶ αὐτοὶ πάλιν τὰ ὑπενοικιάζουν εἰς πρόσφυγας. Λέγεται, ὅτι κάποια ἔρευνα ἔχει γίνῃ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου διὰ τὰς γαίας αὐτὰς καὶ ὅτι ἐστάλησαν ἐκτενεῖς ἐκθέσεις εἰς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον». Αὐτὰ ἡ προπαγάνδα. Τί δὲ τὸ κράτος; Τὸ κράτος συντηρεῖ διὰ 500 οἰκογενείας σχολεῖον, ἀποτελούμενον, κατὰ τὸν ἀνταποκριτήν, ἐκ θαλάμου ἐμβαδοῦ 20 τ. μ., ἄνευ ὀροφῆς καὶ μέχρι προχθὲς ἄνευ δαπέδου. Ἐν τῷ σχολείῳ στεγάζονται παιδία 5 τάξεων καὶ τρεῖς διδάσκαλοι. Τὸ κράτος ἔδωκε 13 χιλ. δραχ., ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ὁποίων ἀνεκόπη ἡ λειτουργία τοῦ δῆθεν σχολείου. Ὁ δῆμος ἔδωκε πέρυσι μὲν 500 δρχ. (!) καὶ ἐφέτος 700 (!) Ὑπάρχει ἀνάγκη προσωπικοῦ, καὶ θερμάνσεως κατὰ τὸν χειμῶνα. Ἐν τῷ αὐτῷ συνοικισμῷ λειτουργεῖ μία ἀμερικανικὴ σχολή, εἰς τὴν ὁποίαν φοιτῶσι 250 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἀμερικανὴ φιλανθρωπία χορηγεῖ καὶ ρουχισμὸν καὶ γραφικὴν ὕλην. Ὁ ἀνταποκριτὴς δὲν γνωρίζει τί γίνεται εἰς τὴν σχολὴν αὐτὴν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς φιλανθρωπίας. Τὸ μόνον, ὅμως, τὸ ὁποῖον προσπίπτει εἰς πάντων τὴν ἀντίληψιν, εἶνε ἡ εὐδοκίμησις πάσης προπαγάνδας, κατολικῆς ἢ προτεσταντικῆς ἢ ὁποίας δήποτε ἄλλης ἐκεῖ. Τὸ ἐπίσημον σχολικὸν καθεστὼς διώκει τὰ ἑλληνόπαιδα εἰς τὰ δίκτυα τῶν ξένων ἐν μέσῃ Μακεδονίᾳ.

Καὶ καθεξῆς.

Ἀλλὰ μήπως εἰς τὸν συνοικισμὸν τοῦτον μόνον περιορίζεται ἡ δρᾶσις τῆς προπαγάνδας πρὸς προσηλυτισμὸν τῶν ὀρθοδόξων; Πληροφορίαι αὐθεντικαὶ ἀναφέρουσιν, ὅτι καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Γενιτσῶν διενεργεῖται εὐρεῖα προπαγάνδα λατινική, διατηροῦσα καὶ ναὸν καὶ νοσοκομεῖον ἀρτιώτατον καὶ πᾶν ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ της. Ὁ μακεδονικὸς τύπος, φωνὴν ὑψῶν, προτείνει ὅπως ἀντιμετωπισθῇ ὁ ἀπὸ τῶν ἀκλήτων ξένων κίνδυνος διὰ διαφωτίσεως τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Ἀλλ' ὅταν ἡ Πολιτεία ἀφαιρῇ ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας τὰ μέσα τῆς ἀντιδράσεως, πῶς θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ διαφώτισις αὕτη;

Μέτρα ἀμύνης.

Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι καθ' ὅλον τὸ ἡμέτερον κράτος λυμαίνεται ἀνενοχλήτως ἡ ξενικὴ παπαγάνδα τὸν ἑλληνικὸν παιδικὸν κόσμον, ἤτοι τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πολιτείαν τῆς αὔριον. Ἀπελαθέντες ἐκ Τουρκίας οἱ διάφοροι ἀλλοεθνεῖς, ἀλλόθρησκοι καὶ ἀλλόγλωσσοι προπαγανδισταί, κατέφυγον ἀθρόοι εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, ἐκλαβόντες δ' αὐτὴν ὡς ἀγρὸν ἀδέσποτον, ἥπλωσαν τοὺς πλοκάμους των διὰ τῶν σχολείων, τὰ ὁποῖα ἵδρυσαν καὶ ἀδιακόπως ἱδρύουσιν ἐνισχυόμενοι ἐξ ἀδήλων—ἢ μᾶλλον καὶ πολὺ δεδηλωμένων—πόρων. Οἱ εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα φοιτῶντες ἑλληνόπαιδες διδάσκονται νὰ μισῶσι τὴν θρησκείαν καὶ τὴν πατρίδα των καὶ νὰ χάνωσι πάντα σεβασμὸν πρὸς τὰ θρησκευτικὰ καὶ τὰ ἐθνικὰ αὐτῶν ἰδανικά. Τὸ ζή-

γημα τοῦτο ἀναπτύσσων διὰ μακρῶν ἐν ὑπομνήματι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸν Μακ. Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ὁ Σύνδεσμος τῶν ἱδρυτῶν ἑλληνικῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, προτείνει ἄξια πολλῆς προσοχῆς μέτρα ἀμύνης κατὰ τῆς λύμης ταύτης τοῦ ἡμετέρου λαοῦ. Οὕτω συνιστᾷ ὅπως θεσπισθῇ ἵνα πάντες οἱ διδάσκοντες ἐν οἱοισδήποτε σχολείοις ἐν τῷ κράτει τυγχάνωσιν Ἕλληνες πολῖται· ἡ διδασκαλία πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν μαθημάτων νὰ γίνεται ἑλληνιστί· πᾶν βιβλίον χρησιμοποιούμενον πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἑλληνοπαίδων ἐν οἱαδήποτε σχολῇ νὰ φέρῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἂν ἔτι χρησιμεύῃ πρὸς διδασκαλίαν ξένης γλώσσης· οἱ διευθυνταὶ καὶ ἐπιμεληταὶ τῶν μαθητῶν νὰ εἶνε ἕλληνες πολῖται· καὶ τελευταῖον ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ νὰ ἐξασκῇ δι' ὀργάνων τῆς ἐκλογῆς της τὴν ἐπίβλεψιν ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως τῶν εἰς τὰς σχολὰς ταύτας φοιτώντων ὀρθοδόξ. παίδων.

Τὰ μέτρα ταῦτα θεωροῦμεν δεόμενα ἀμέσου ἐφαρμογῆς. Ἴσως δὲ μία εἰδικὴ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου σύσκεψις τῶν ἁρμοδίων θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξεύρῃ καὶ ἄλλα ὅπλα ἀμύνης κατὰ τῆς τόσον συστηματικῶς ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ὑπευθύνων ἀσκουμένης εἰς βάρος τῆς θρησκείας καὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν φθορᾶς.

Ζητοῦνται.

Τρεῖς νέοι ἐν Dijon τῆς Γαλλίας, κατασχίσαντες διαφημίσεις τοιχοκολλημένας, διαφημιζούσας τὴν «Ἐπιθεώρησιν τοῦ γυμνοῦ», ἐνήχθησαν εἰς τὸ δικαστήριον ὑπὸ τοῦ συνδικάτου τῶν διευθυντῶν τῶν δημοσίων θεαμάτων. Τὸ δικαστήριον ἔκρινεν ὅτι ἡ μήνυσις τοῦ συνδικάτου ἦτο ἀπαράδεκτος, καθ' ὅσον ἡ τοιχοκόλλησις τῶν διαφημίσεων τούτων ἀπετέλει κατάχρησιν, καὶ δὴ καὶ πλημμέλημα, ὡς προσβολὴ κατὰ τῆς ἠθικῆς· κατ' ἀκολουθίαν πᾶς τις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σχίζῃ ἀκολάστους διαφημίσεις, ἐὰν αἱ ἐξουσίαι μένωσιν ἀπαθεῖς ἀπέναντι τοῦ τοιούτου θεάματος.

Ζητοῦνται ἕλληνες νέοι μιμηταὶ τῶν νεαρῶν τούτων Γάλλων καὶ δικαστήρια ἑλληνικὰ δίδοντα μαθήματα ἠθικῆς.

Διὰ τοὺς γονεῖς.

Ἀξιόπιστος στατιστικὴ λέγει, ὅτι ἐπὶ 110.000 παιδαγωγῶν, ἐξ ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ ἡ ἑλληνικὴ ξενομανία ἐμπιστεύεται τοὺς βλαστούς της, οἱ 95.000 εἶναι σοσιαλισταὶ καὶ κομμουνισταί, ἐπὶ 550 δὲ διδασκάλων (τὴν εἴδησιν παραλαμβάνομεν ἐξ ἑλβετικοῦ περιοδικοῦ) οἱ 500 εἶναι «πολὺ προχωρημένοι» ὀρθολογισταί. Ἐν Ἑλλάδι τελευταίως πολὺς λόγος ἐγένετο περί τινων καθηγητῶν ἐν τοῖς διδασκαλείοις μυούντων εἰς τὸν κομμουνισμὸν τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ τοὺς διδασκάλους τῶν ἑλληνοπαίδων, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἑλληνόπαιδας. Διελογίσθη ποτὲ ἆρά γε τὸ κράτος πόση ἀναλογία ὑπάρχει τοιούτων «προχωρημένων» παρ' ἡμῖν διδασκάλων, καὶ σκέπτονται ἆρά γε καὶ οἱ γονεῖς εἰς ποίους «παιδαγωγοὺς» ἐμπιστεύονται τὰ τέκνα των;

Εἴμεθα συμφωνότατοι.

Ξενοδοχείου οἰκοδομὴ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πρόχειρον, ἀλλ' ἀσπαίρουσαν φιλοσοφίαν τῆς συγχρόνου πραγματικότητος. Ἄλλοτέ ποτε οἱ λαοὶ ἔκτιζον ναούς. Καὶ τὰ θρησκευτικὰ αὐτὰ μνημεῖα ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν ἐμαρτύρουν: «τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ ἀνθρώπου ν' ἀνεγείρῃ καὶ νὰ κοσμήσῃ μὲ σπατάλην ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων του τὴν στέγην ἐκείνην ποὺ θὰ ἐξυπηρετοῦσε τὰς ***ἀνωτέρας ἀνάγκας του***». Σήμερον, «ὅτε τὸ παγκόσμιον πνεῦμα ἔχει μετουσιωθῆ εἰς ὕλην.. πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν νέων βιωτικῶν συνθηκῶν, κτίζομεν.. ξενοδοχεῖα», δηλαδὴ «πάλιν μὲν τοὺς ναούς μας, ἀλλὰ μὲ ***ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον θρησκείαν μας***». Καὶ θρησκεία μας εἶνε «αἱ ζωϊκαὶ μας διευκολύνσεις». «Τὴν χλιδὴν καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν τέχνην, τὴν σπαταλοῦν εἰς τὰ ξενοδοχεῖα ἀντὶ εἰς τοὺς τοὺς ναούς». Εἶνε ταῦτα φράσεις, εἰλημμέναι ἀπὸ χρονογράφημα Ἕλληνος δημοσιογράφου. Τίς ἀντιλέγει; Ἀπολέσαντες οἱ λαοὶ σήμερον τὰς παλαιὰς «ἀνωτέρας ἀνάγκας», θεραπεύουν τὴν ὕλην καὶ τὸ σαρκίον διὰ νὰ μὴ λογίζωνται βάρβαροι. Ὑπεβίβασαν τὰ ἰδανικὰ εἰς τὴν χλιδὴν τῆς εὐμαρείας, διότι πρόσυλος κατέστη καὶ ἡ θρησκεία των. Μελαγχολικὴ μὲν ἡ σκέψις, ἀλλ' ἐκφράζει τὴν πραγματικότητα.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας κ. Ἀμβρόσιος καὶ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαρναριοφαρσάλων κ. Ἰεζεκιὴλ μετέβησαν εἰς Λευκάδα πρὸς ἐκτέλεσιν ἐξαρχικῆς ἀποστολῆς, ἀνατεθείσης αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου.

—Διὰ γράμματος αὐτοῦ πρὸς τὸν Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ὁ Πρόεδρος τῆς Αὐτοκεφάλου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Πολωνίας σεβ. Μητροπολίτης Διονύσιος ἀνεκοίνωσεν ὅτι θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ΚΠολιν καὶ εἶτα τὰς Ἀθήνας περὶ τὴν 10ην προσεχοῦς μηνὸς Ἀπριλίου συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Ἀλεξίου, τοῦ Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Πολωνίας Γουρίου Ροτσίσκη καὶ τοῦ μέλους τοῦ Κον-

σιστορίου Βαρσάβας Πρωθιερέως Μιχαὴλ Μπορέτσκη.

—Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 30417]1954 ἀποφάσεως τῆς ἐπαναστάσεως τῆς 22 Νοεμβρίου 1923 ἐγένετο ἀπαλλοτρίωσις 48.000 περίπου πήχεων ἐκ τοῦ περιβόλου τῆς ἐν 'Αθήναις Ἱερᾶς Μονῆς 'Ασωμάτων Πετράκη ὑπὲρ τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀναπήρων 'Αξιωματικῶν, τὰ ὅρια τῆς τιμῆς τῆς ἀπαλλοτριουμένης ἐκτάσεως ὡρίσθηταν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, διὰ Διαιτητικῆς ἐπιτροπῆς εἰς 250.00 δραχ. περίπου ἐν συνόλῳ. Διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 Νομ. Δια άγματος ἄρθρον 1, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 25 Αὐγούστου 1925 ἡ κυριότης τῶν οὑτωσὶ ἀπαλλοτριωθεισῶν ἐκτάσεων περιῆλθεν εἰς τὴν 'Αεροπορικὴν Ἄμυναν ἀκυρωθεισῶν ἁπασῶν τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἀκινήτων ὑπὲρ διαφόρων Συνεταιρισμῶν ἀδιακρίτως. 'Επηκολούθησε τὸ ἀπὸ 4ης Νοεμβρίου ἔτους 1926 Νομοθ. Διάταγμα, ὅπερ καθώρισε τὸν τρόπον ἐκποιήσεως τῶν τοιούτων κτημάτων ὡς καὶ τὸ ποσοστὸν τοῦ τιμήματος εἰς 24ο]ο ὅπερ περιέρχεται εἰς τὰς Μονὰς καὶ τὸ Γεν. 'Εκκλησιαστικὸν Ταμεῖον. Τούτων δεδομένων οὐδεὶς Συνεταιρισμὸς διετήρησε δίκαιωμά τι ἐπὶ ἀπαλλοτριωθεισῶν ἐκτάσεων, καθ' ὅσον ἡ κυριότης τούτων περιῆλθεν εἰς τὴν 'Αεροπορικὴν Ἄμυναν. Παρ' ὅλα ταῦτα καὶ παρὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀπολλοτριώσεως, ὁ Συνεταιρισμὸς ἀναπήρων 'Αξιωματικῶν κατέλαβε καὶ κατέχει τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολλοτριωθέντα χῶρον γύρωθεν τῆς Μονῆς, διένειμε τοῦτον καὶ ἀνεγείρει ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομάς, μετὰ τὸ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 ὡς καὶ μετὰ τὸ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Νομ. Διάταγμα, ἄνευ δικαιώματός τινος, ἀξίας δὲ 60 000.000 δραχμῶν. Ὅθεν τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Μονῆς ἠναγκάσθη ν' ἀποταθῇ πρὸς τὴν Βουλὴν πρὸς ἀναστολὴν τῆς πράξεως ταύτης.

—Ὑπὸ τῆς ἐν Αἰγίνῃ «Χριστιαν. Ἑνώσεως Κορασίων» ἠγοράσθη οἰκόπεδον πρὸς ἀνέγερσιν Αἰθούσης διαλέξεων, Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης καὶ 'Αναγνωστηρίου καὶ 'Επαγγελματικῆς Σχολῆς. Ὑπὸ δὲ τῆς «Χριστ. Ἑνώσεως Κυριῶν» Νέου Φαλήρου ἱδρύθηΝυκτερινὴ Σχολὴ ἀγραμμάτων νέων,διὰ τὴν ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου τῆς ὁποίας τὸ 'Εμπ. 'Επιμελητήριον Πειραιῶς ἀπεφάσισε τὸν καθορισμὸν γενναίου βραβείου εἰς τὸν κατ' ἔτος ἀριστοῦχον τῆς Σχολῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Προερχόμενος ἐκ Μόσχας καὶ μεταβαίνων εἰς 'Αλεξάνδρειαν προσκλήσει τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς ὁ ἐν Ρωσίᾳ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριάρχου 'Αλεξανδρείας Πανοσ. 'Αρχιμ κ. Παῦλος διῆλθε δι' 'Αθηνῶν, ἐπεσκέφθη δὲ τὸν Μακαριώτατον 'Αρχιεπίσκοπον εἰς ἐκζήτησιν εὐλογίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἐγκάθειρκτον Τοποτηρητὴν τοῦ πατριαρχικοῦ ἐν Ρωσίᾳ θρόνου μητροπολίτης Σέργιος ἀρνηθεὶς νὰ ἀφορίσῃ σύμπαντα τὸν ὑπερόριον ρωσικὸν κλῆρον, καθ' ἃ ἀπήτουν παρ' αὐτοῦ ἐπιμόνως οἱ μπολσεβικοί, συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη, ἐφυλακίσθη δὲ καὶ ὁ μητρ. 'Ιωσήφ, ὃν ὑπέδειξεν ὡς ἀντικαταστάτην του εἰς τὰ τοποτηρητικὰ καθήκοντα ὁ μητρ. Σέργιος. Τῆς αὐτῆς τύχης ἔτυχον καὶ οἱ μητροπολῖται Κορνήλιος καὶ Θαδδαῖος, οἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἀναπληρώσωσι τὸν τελευταῖ ν. Τούτου ἕνεκα τὴν τοποτηρητείαν ἀνέλαβεν ὁ ἀρχιεπ. Σεραφείμ, ὅστις καὶ ἀπέλυσεν ἐγκύκλιον πρὸς τὸν κλῆρον καὶ τοὺς πιστοὺς τῆς πατριαρχικῆς 'Εκκλησίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Καὶ ἄλλοτε ἐγράφησαν ἐν τῇ «'Εκκλησίᾳ» τὰ κατὰ τὴν ἀνωμαλίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεπλάκη ἡ ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ 'Ορθόδοξος 'Εκκλησία, ὡς ἐκ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Σερβικοῦ Πατριρχείου εἰς τὰ ἐσωτερικὰ αὐτῆς. Ἡ ἐπέμβασις αὕτη ἔγεινεν ἀπό ινος οὐσιαστικωτέρα, καθ' ὅσον τὸ Σερβικὸν Πατριαρχεῖον διώρισε τὸν Σέρβον ἐπίσκοπον Εἰρηναῖον ὡς προϊστάμενον τῆς 'Εκκλησίας ταύτης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΕΤΤΟΝΙΑΣ

Ἡ ἱερὰ Σύνοδος τῆς ἐν Λεττονίᾳ ὀρθοδ. 'Εκκλησίας διεβίβασε παράκλησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ψηφίσῃ 60.000 χρ. φρ. ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὀρθ. 'Εκκλησίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Βουλγαρικῆς 'Εκκλησίας διώρισε τὸν ἀρχιμ. 'Ιννοκέντιον πρωτοσύγκελλον τῆς ἐν Κ)λει 'Εξαρχίας.

—Ὁ Ἱ. Σύνδεσμος τοῦ βουλγαρ. κλήρου διεβίβασε παράκλησιν πρὸς βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς αὐτοῦ καταστάσεως, εἰδικώτερον δ' ὅπως αὐξηθῶσι τὰ τυχηρά. Ἡ παράκλησις αὕτη κατέστη γνωστὴ εἰς τὴν βουλγαρικὴν βουλήν.

—'Εν Σοφίᾳ πρό τινος συνεκροτήθη ἔκτακτος συνλευσις τοῦ βουλγαρικοῦ κλήρου, ἀσχοληθεῖσα κυρίως περὶ τὸ οἰκονομικὸν αὐτοῦ ζήτημα. 'Επιτροπὴ ἐπέδωκε περὶ τούτου ὑπόμνημα πρὸς τὸν πρωθυπουργόν, ὅστις ὑπεσχέθη ἱκανοποίησιν τῆς αἰτήσεως.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τὸ Βατικανὸν ἀπεφάσισε νὰ κατατάξῃ εἰς τὴν χορείαν τῶν ἁγίων τοὺς κατολικοὺς ἱεραποστόλους, οἵτινες ἐπ' ἐσχάτων ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν Κινέζων κατὰ τὸν ἐμφύλιον ἐν Κίνᾳ πόλεμον, κατὰ τὸν ὁποῖον πολλοὶ ἱεραπόστολοι ἀπωλέσθησαν.

—Κατὰ πληροφορίας ἐκ τῶν κύκλων τοῦ Βατικανοῦ ἀπὸ τινος χρόνου σημαντικὰς ἐσημείωσε προόδ υς ὁ κατολικισμὸς ἐν 'Αβυσσινίᾳ, τόσον ὥστε νὰ γίνεται λόγος πλέον περὶ προπαρασκευαζομένης οὐ-

νίας τῆς 'Αβυσσινιακῆς 'Εκκλησίας. Ὁ πρό τινος τελευτήσας 'Αμπούνα τῆς 'Αβυσσ. 'Εκκλησίας ἐφέρετο ἐπιμόνως ἀνθιστάμενος κατὰ πάσης λατινικῆς προπαγάνδας ἐν 'Αβυσσινίᾳ, ἡ συγκατάθεσις ὅμω, τοῦ Πάπα ὅπως ἀφιστάμενος τῆς παλαιᾶς παραδόσεως τοῦ Βατικανοῦ τῆς μὴ χειροτονίας τῶν μὴ λευκῶν εἰς ἐπισκόπους ἀναγνωρίσῃ ὡς μητροπολίτην 'Αβυσσινίας ἕνα τῶν ἀβυσσινῶν κληρικῶν ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅπως ἡ 'Αβυσσ. 'Εκκλησία παραδεχθῇ τὸ πρωτεῖον τοῦ Πάπα, διευκολύνει τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος συνεννοήσεις τῶν δύο μερῶν. Ταῦτα, κατὰ τὰς πηγὰς τοῦ Βατικανοῦ.

—Κατ' εἰδήσεις ἡμῶν ἐκ Ρωσίας ὁ διωγμὸς ὁ ἐπίσημος δὲν περιορίζεται εἰς μόνην τὴν 'Ορθόδοξον 'Εκκλησίαν καὶ τὸν κλῆρον αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ λατινικοῦ ἐν Ρωσίᾳ κλήρου· οὕτω συλληφθέντες ἐφυλακίσθησαν πολλοὶ λατῖνοι κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ τοῦ τάγματος τῶν φραγκισκανῶν.

—Τὸ «Χριστ. Βῆμα» ἀγγέλλει τὴν ἐνταῦθα σύστασιν Συνδέσμου τῶν κατολικῶν νέων.

—Κατ' εἰδήσεις τοῦ αὐτοῦ κατολικοῦ Περιοδικοῦ ἡ ἐν 'Ιρλανδίᾳ «Catholic Teuth Society», περιλαμβάνουσα σήμερον 10000 μέλη, ἐπέτυχε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὸν διορισμὸν ἐπισήμου ἐπιτροπῆς πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἀνηθίκου καὶ ὑπόπτου λογοτεχνίας, διώρισε δὲ ἰδίαν ἐπιτροπὴν πρὸς διάδοσιν ἠθοπλαστικῶν βιβλίων καὶ δημοσιευμάτων.

ΒΙΒΛΙΑ

Αἱ σύγχρονοι εἰρηνευτικαὶ τάσεις καὶ τὰ ἐν Στοκχόλμῃ συνέδρια τοῦ 1926. Διάλεξις γενομένη ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Παρνασσοῦ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος τοῦ «Παγκοσμίου Συνδέσμου πρὸς προαγωγὴν διεθνοῦς φιλίας διὰ τῶν 'Εκκλησιῶν» *'Αμίλκα Σ. 'Αλιβιζάτου*, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. 'Αθῆναι 1927.

— 'Εξεδόθησαν εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος ρωσιστὶ τὰ πρακτικὰ τῆς πρώτης ἐν Βαρσοβίᾳ συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου 'Εκκλησίας (10—12 'Ιαν. 1927).

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ 'Ηγουμενοσυμβούλιον τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Κλειστῶν διακηρύττει ὅτι: Τὴν 3ην 'Απριλίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. θέλει ἐνεργηθῇ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου κ. Δέδε, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακουργοδικείου 'Αθηνῶν πλειοδοτικὴ δημοπρασία πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἐξαιρεθέντων τῆς πολυετοῦς μισθώσεως κτημάτων τοῦ κτήματος Σκαραμαγκᾶ. Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὸ ἐν 'Αθήναις Γραφεῖον τῆς Μονῆς (ὁδὸς Βορέου 4). 'Αθῆναι τῇ 8 Μαρτίου 1927.

Τὸ 'Ηγ]λιον τῆς 'Ι. Μονῆς Κλειστῶν Διακηρύττει ὅτι Τὴν 10ην 'Απριλίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν Μενιδίῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Μενιδίου πλειολοτικὴ δημοπρασία ἐκποιήσεως 1) ἑνὸς οἰκοπέδου κειμένου ἐν Μενιδίῳ πλησίον οἰκίας Σ Κλάρα ἐκτάσεως ὡς ἔγγιστα 1. 500 τ. μέτρων, ἀναβληθείσης τῆς κατὰ τὴν 20ην Μαρτίου ὁρισθείσσς δημοπρασίας καὶ 2) ἑτέρου οἰκοπέδου κειμένου ἐν Μενιδίῳ εἰς θέσιν Γαλάνη ἔναντι οἰκίας Θ. Ράπτου ἐκτάσεως ὡς ἔγγιστα 1000 τ. μέτρων. Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὸ Μετόχιον τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Πεντέλης «'Αγία Δύναμις». 'Εν 'Ιερᾷ Μονῇ Κλειστῶν τῇ 8 Μαρτίου 1927.

Τὸ 'Ηγουμενοσυμβούλιον τῆς 'Ι. Μονῆς Πέτρας Καρδίτσης. Διακηρύττει ὅτι 'Εκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετοῦς ἐνοικιάσεως τοὺς ἑξῆς καλιεργησίμους ἀγροὺς 1] ἕναν ἀγρὸν ἐν τῇ θέσει Κούρα 2] ἕναν ἀγρὸν ἐν τῇ θέσει Λάκκα Καλογερικὴ 3] ἕνα ἀγρὸν ἐν τῇ θέσει Λεύκα μεγάλη, 4] ἕνα ἀγρὸν ἐν τῇ θέσει Λεύκα μικρή, 5) ἕνα ἀγρὸν ἐν τῇ θέσει Παπατσιώνη, καὶ 6] ἕναν ἀγρὸν ἐν τῇ θέσει Λογγιᾶ, τῆς Περιφερείας Καταφυγίου 'Ιτάμου, ἐνεργηθησομένην τὴν 12 Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π μ. μέχρι τῆς 12ης π μ. ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Σ]φου Καρδίτσης Γ. 'Αλεξοπούλου καὶ τοῦ 'Ηγ)λίου οἱ βουλόμενοι θέλουσι συναγωνισθῇ. 'Εν 'Ιερᾷ Μονῇ Πέτρᾳ τῇ 25 Φεβρουαρίου 1927.

Τὸ 'Ηγ)λιον τῆς 'Ι. Μονῆς ἁγίας Λαύρας Διακηρύττει ὅτι: 'Εκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετοῦς μὲν ἐνοικιάσεως ἡ δασοχορτονομὴ «Σαλωνικιᾶ», ἐκποιήσεως δὲ τὸ γάλα τῶν αἰγοπροβάτων οἱ ἄρρενες ἀμνοὶ περίπου 50 ὡς καὶ ἡ κόπρος αὐτῶν 'Η δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 20ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. ἕως 12η μεσημβρινὴν ἐν Καλαβρύτοι μὲν διὰ τὴν δασοχορτονομὴν «Σακωνικιᾶ» ἐν Λεχαινοῖς δὲ καὶ Μακεΐκοις διὰ τὸ γάλα, τοὺς ἀμνοὺς καὶ τὴν κόπρον τῶν αἰγοπροβάτων, καὶ ἐνώπιον τῶν Συμβολαιογράφων Δ. Γ. Νίκα ἐν Καλαβρύτοις, 'Αλεξάνδρου Καλπούρου ἐν Λεχαινοῖς καὶ Π. Οἰκονόμου ἐν Μαζεΐκοις. Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται διὰ τὴν δασοχορτονομὴν 4000 ἐτησίως, διὰ τὸ Γάλα 4 δραχ. κατ' ὀκᾶν, διὰ τοὺς ἀμνοὺς 150 δραχ. ἕκαστον, καὶ διὰ τὴν Κόπρον 1500 δραχμ. ὁλικῶς. Ὅροι συγγραφῆς καὶ σχετικαὶ πληροφορίαι παρὰ τοῖς εἰρημένοις Συμβολαιογράφοις. 'Εν 'Ι. Μονῇ ἁγίας Λαύρας τῇ 7ῃη Μαρτίου 1927.

"ΕΚΚΛΗΣΙΑ,,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
'Εποπτεύουσα 'Επιτροπὴ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΦΩΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
Διευθυντὴς
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου
Τίμημα ἐτησίας ἐγγραφῆς
'Εσωτ. Δρχ. 50. 'Εξωτ. Φρ. 50. 'Αμερικῆς Δολ. 3

Τύποις «Φοίνικος» ὁδὸς Σταδίου 38 'Αθῆναι